

[Socialministeren.]

dog som følge af øget skattebetaling få en ekstraintægt på ca. 90 mill. kr.

Forslagene har været drøftet med pensionisternes kontaktudvalg. Om resultatet af disse drøftelser kan jeg henvise til bemærkningerne til forslaget om ændring af folkepensionsloven.

Det skal fremhæves, at de her foreslåede forbedringer af pensionerne som nævnt ovenfor skal ses som en følge af forbedringerne på arbejdsmarkedet.

Herudover mener regeringen imidlertid at der bør ske yderligere forbedringer for pensionisterne. Regeringens tanker herom vil fremgå af min redegørelse her i tinget om en pensionsreform.

Idet jeg i øvrigt kan henvise til lovforslagenes bemærkninger, skal jeg anmode om tingets hurtige og velvillige behandling af forslagene.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om ejerlejligheder [af Kaj Hansen m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 22. Fremsat 18/3 77. Første behandling 29/3 77. Betænkning 3/5 77).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kaj Hansen) (DKP):

Der foreligger nu til behandling et forslag til folketingsbeslutning om ejerlejligheder, gående ud på, at man opfordrer regeringen til at fremsætte et forslag om forbud mod ejendommens opdeling i ejerlejligheder samt forbud imod salg af udstykkede, men ikke tidligere solgte lejligheder.

Vi havde for nogle dage siden en afstemning her i folketinget om ejerlejlighedslovsforslaget. Der lå det sådan, at hvis socialdemokratiet havde medvirket sammen med 4 andre partier, så kunne man have gennemført et effektivt forbud imod ejerlejligheder. Det er imidlertid,

som om socialdemokratiet efter valget i februar måned ikke har gjort sig klart, at der er andre flertal her i folketinget end dem, man normalt opererer sammen med.

Hvad er det faktisk, der er sket efter valget? Der er sket det, at regeringen, som det er sket ved dette lovforslag om ejerlejligheder, har allieret sig med to partier, der blev halveret ved valget, nemlig venstre og radikale, det sidste parti blev endog mere end halveret. Samtidig afstår den fra at bruge et andet flertal.

Socialdemokratiet fik ved valget en fremgang på 25 pct., og de fik 12 mandater mere. Denne mandatforøgelse skal være socialdemokratiet vel undt, hvis den bruges i overensstemmelse med de socialdemokratiske valgløfter. Det synes ikke at være tilfældet omkring ejerlejlighedsproblematikken. Det siges ellers, at der er folk i den socialdemokratiske gruppe, som er meget vakse til at tælle mandater, også når man skal hente mandaterne. . .

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Det er ændringsforslaget, der er til behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kaj Hansen) (DKP):

Jeg skal derfor tillade mig at stille et spørgsmål til statsministeren, som under debatten om sin redegørelse den 3. marts talte om, med hvem og om hvad der kunne samarbejdes. Statsministeren sagde ved den lejlighed – det står i Folketingstidende 1976–77, 2. samling, sp. 181:

»Men for at der ikke skal være nogen tvivl i sindene her i folketingssalen, skal jeg sige, at socialdemokratiet vil samarbejde for det første med de partier, der har mulighed for at skabe et flertal, men også med partier, som vil føre en sammenhængende og forsvarlig økonomisk politik, som også er klart socialt bevidst, og som i den aktuelle situation har et klart beskæftigelsesfremmende formål. På dette grundlag søger vi naturligvis at præge mest muligt med socialdemokratiets synspunkter.«

Så vil jeg gerne spørge statsministeren, hvem det er, der omkring ejerlejlighedsloven er mest socialt bevidst. Jeg vil også gerne spørge, hvad det er for økonomiske sammenhænge, statsministeren taler om, og hvad der er forsvarlig økonomisk politik. Er det forsvarligt . . .

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg må endnu en gang gøre opmærksom på, at det er ændringsforslaget, vi først behandler.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kaj Hansen) (DKP):

Med det ændringsforslag, som er stillet til dette forslag til folketingsbeslutning, kan man opnå en forsvarlig økonomisk politik, fordi man får indsat et forbud imod fortsat udstykning af ejerlejligheder. Hvis man derimod vedtager ejerlejlighedslovsforslaget her ved tredje behandling, så pumper man i første omgang 4 mia kr. ud i omsætningen, som der overhovedet ikke er nogen produktiv dækning for.

Så vil jeg gerne spørge statsministeren, hvad han mener er økonomisk mest forsvarligt i denne henseende. Hvis han finder ud af, at det er mest forsvarligt ikke at pumpe disse penge ud, så har socialdemokratiet endnu en chance for at skaffe flertal for forbud mod ejerlejligheder, og den skal de benytte sig af om et øjeblik.

Wihjelm (VS):

Med det ændringsforslag, som stilles af DKP og VS i fællesskab, har man imødekommet den kritik og de indvendinger, vi havde mod selve hovedforslaget ved første behandling, nemlig at man forhindrede 50.000 temmelig tilfældige mennesker, der havde købt ejerlejlighed, i at handle disse boliger videre, hvilket ville svare til, at man forhindrede 50.000 tilfældige parcelhusejere i nogen sinde at handle deres boliger videre.

Jeg skal derfor anbefale ændringsforslaget og gøre opmærksom på, at hermed er så at sige de eneste indvendinger væk, der på ejerlejlighedslovgivningens område har været rejst med hensyn til, at det var ret klart, at der kunne komme til at foreligge et erstatningskrav. Der er ingenting tilbage, når dette ændringsforslag er vedtaget, hvor det på forhånd skønnes sandsynligt at der overhovedet er juridisk baggrund for erstatningskrav.

Det er ikke af frygt for erstatningskravet, vi har ønsket dette ændringsforslag. Som jeg sagde allerede ved første behandling, er det mere, fordi den formulering, forslaget havde uden denne ændring, er helt urimelig over for disse mennesker, og det viste sig altså også at være utilsigtet.

Jeg synes, det er værd at understrege også i

sammenhæng med den senere debat om de andre forslag, der kommer herefter, at med dette ændringsforslag er de tilfælde fjernet, hvor de jurister – det være sig fra ministeriet eller ude fra byen – som har udtalt sig i denne sag, er nogenlunde enige om at der kan foreligge erstatningskrav. Andet er der ikke tilbage, så den indvending er altså hermed væk også for beslutningsforslagets vedkommende.

Keld Andersen (KF):

Det konservative folkeparti vil stemme imod dette beslutningsforslag, som her er fremsat af hr. Kaj Hansen.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg må endnu en gang gøre opmærksom på, at det er ændringsforslaget, der er til forhandling.

Keld Andersen (KF):

Så venter jeg. Undskyld!

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Ændringsforslaget om en ny affattelse af forslagens tekst vedtages uden afstemning.

Forslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Keld Andersen (KF):

Som jeg allerede fik sagt før, så vil det konservative folkeparti stemme imod dette forslag. Det fremgik selvsagt af de bemærkninger, jeg gjorde om ejerlejlighedslovsforslaget ved anden behandling.

Jeg ønsker at give det høje ting en enkelt oplysning i forbindelse med det forslag, som er fremsat af hr. Kaj Hansen, hvoraf det fremgår, at en række lejere er truet til at fraflytte deres lejlighed. Jeg vil godt gøre folketinget opmærksom på, at boligudvalget i et bilag til dette forslag, nr. B 22, nemlig bilag nr. 3, er blevet oplyst om, at boligministeren ikke er bekendt med, at nogen er blevet truet til at fraflytte en lejlighed. Ministeren gør yderligere denne bemærkning:

»Såfremt boligministeriet var blevet gjort bekendt med, at en lejer var blevet truet til at fraflytte sin lejlighed i forbindelse med en

[Keld Andersen.]

ejdoms opdeling i ejerlejligheder, ville ministeriet selvsagt have anmodet politiet om at foretage en nærmere undersøgelse.«

Bjørn Poulsen (SF):

Dette forslag er efter SF's mening den eneste rimelige måde, man kan klare de meget store problemer på, der findes på ejerlejlighedsområdet. Dette forslag vil medføre, at udstykningen i ejerlejligheder stoppes, og folketinget får tid til netop på dette område, som der har været så megen fokusering på det sidste års tid, at få lavet en efter danske lovgivningstraditioner på boligområdet fornuftig lovgivning, hvorefter man i første række kan stoppe hele denne spekulation, der i dag er på boligområdet.

Når man tænker på disse meget, meget store gevinster, der er blevet hentet hjem især på ejerlejlighedsområdet, og som stadig væk vil blive hentet hjem, kan man godt undre sig lidt over, skal vi sige den måde, som regeringen har grebet ind på, når det drejede sig om at dæmpe lønmodtagernes indtjeningsmuligheder. Spekulationen vil man altså ikke gøre noget imod, men lønmodtagerne, o. k., de er nemmere at have med at gøre. Ærlig talt, det må se en smule mærkeligt ud for en lønmodtager i dette land, at han kan få 2 pct. i lønstigning om året plus en dyrtidsportion, mens spekulanterne kan få lov at arbejde videre, dem rører man ikke ved. Og vi ser på anden lovgivning, som er kommet frem her i foråret, at man på visse områder endda giver dem lov til yderligere at tjene penge.

Man har i forbindelse med dette forslag talt noget om mulige erstatningskrav fra ejere af ejendomme, som havde haft muligheden for at udstykke. Nu kan jeg ikke forstå, at man netop på dette område er så emsig. Jeg erindrer da, at man for et par uger siden i folketinget vedtog en lov – det var på knallertområdet – hvor disse spekulationer overhovedet ikke var inde i billedet. Hvorfor i alverden så slå ned på det område, når det drejer sig om boliger?

Efter min formening er hele spørgsmålet om de mulige erstatningskrav kun en meget, meget dårlig undskyldning for, at socialdemokratiet ikke vil bruge det flertal, der er her i folketinget, for at lave en fornuftig lovgivning på ejerboligområdet, nemlig et foreløbigt stop, til vi har mulighed for at lave en lov-

givning, som vi kan være bekendt også over for lejerne.

Når man samtidig tænker på, hvorledes regeringen har været i stand til at sidde alle disse henvendelser overhørig, der er kommet fra alle lejervnlige organisationer i dette land, som har tigget og bedt om at få et stop, så kan det nok undre en, hvad socialdemokratiet egentlig talt tænker på, når man laver boliglovgivning. Det kan da ikke være lejernes interesse, man er gået efter, når man ikke vil støtte et forslag af denne slags.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes med 134 stemmer mod 22.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om ejerlejligheder [af Kirsten Jacobsen m. fl.].

(Lovforslag nr. L 8. Fremsat 2/3 77. Første behandling 29/3 77. Betænkning 3/5 77. Anden behandling 10/5 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kirsten Jacobsen) (FP):

Det forslag, der nu skal stemmes om, var det første forslag, der blev fremsat her i folketinget umiddelbart efter valget for at løse det problem, som så mange var enige om eksisterede, nemlig problemet omkring de u hensigtsmæssige moderniseringer og omkring de betingede skøder.

Da lovforslaget blev førstebehandlet, blev der fra mange sider udtrykt det synspunkt, at det egentlig var et meget bedre diskussionsgrundlag end det forslag, som regeringen havde fremsat. Det forslag, som fremskridtspartiet havde fremsat, havde nemlig den fordel, at det kun hindrede de u hensigtsmæssige moderniseringer og satte problemerne vedrørende de betingede skøder på plads, samtidig med at det stadig væk tillod en rimelig og fornuftig udstykning af ejerlejligheder.

Venstres ordfører på det tidspunkt, hr. Christophersen, var oven i købet meget stærk i sine